

Formanden: Jeg veed ikke, om den høitagtede Minister har lagt Mærke til, at det Forslag, der er opført i Tidenden under Nr. 9, og som er stillet til Udkastets § 148, ogsaa hører ind under det Affnit, som nu er under Forhandling?

Krigsministeren: § 148 bestemmer nu, at i Tilfælde af Krigsberedskab eller Krig kan ingen Befalingsmand forlanges at sættes à la suite eller begjære sin Affked, fordi han har naaet den for Fredstid fastsatte Aldersgrænse, ligesom Ingen i Hæren kan forlange sin Affked paa Grund af, at hans Tjenestetid er udløben. Disse to Bestemmelser ere jo beregnede paa de to forskjellige Classer, den værnepligtige Klasse og den hvervede, om jeg saa tør sige, nemlig Embedsclassen. Forslaget under Nr. 5 gaaer nu ud paa, at i Linie 2—5 af § 148 udgaae Ordene „ingen Befalingsmand . . . ligesom“ og i Linie 5 tilføjelige Ordene „kan“. Jeg troer, at det derefter vil komme til at lyde saaledes, at „i Tilfælde af Krigsberedskab eller Krig kan Ingen i Hæren forlange sin Affked paa Grund af, at hans Tjenestetid er udløben.“ Dette forekommer mig ikke at svare til Hensigten, fordi Tjenestetiden ikke udløber for en Officeer, den udløber, kan jeg sige, aldrig, saa det forekommer mig, at denne Forandring ikke egentlig har noget tilsvarende Object. Saaledes som Paragraphen her staar, synes det mig, at den svarer fuldkommen til Hensigten, men af nogen sær Vigtighed forekommer Sagen mig ikke at være, og jeg skal derfor heller ikke bestemt modsætte mig denne Endring.

Ordføreren: For Hensigtsmæssigheden af, at alle høiere Officerer i Armeen skulde høre til een Klasse, er der kun anført Grunde, som jeg troer allerede i mit tidligere Foredrag i det Væsentlige at have besvaret. Ved Siden deraf er der fremkommet, hvad den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 1ste Kreds (Müllén) sagde, nemlig at Folk i saadanne høiere Poster vilde have større Livsfornødenheder, hvilket altsaa vilde medføre større Udgifter for Statskassen, men det forekommer mig, at det ærede Medlem har overseet, at han

paa ingen Maade undgaaer disse høiere Poster; thi hans Forslag gaaer ikke ud paa, at de Embedsstillinger, Lovforslaget medfører, skulde indbrages. Der skal efter hans Forslag lige- saavel være Bataillonscommandeurer, Generalcommandoer, Chefer for Artilleriet og Ingenieurcorpset og Generalstab, som efter Regjeringsforslaget. Det ærede Medlem forlanger slet ikke, at disse Poster skulde bortfalde, hvilket vistnok ogsaa vilde være meget urigtigt, idet jeg troer, de have en væsentlig Betydning baade i Fred og i Krig; men, naar altsaa de samme Poster blive bestaaende, og naar de maae medføre høiere Livsfornødenheder, maae vi i ethvert Tilfælde give Vedkommende Mere at leve af. Paa dette Grundlag kan man altsaa ikke opnaae nogen egentlig Besparselse. Efterat jeg ogsaa har undersøgt denne Sag, fastholder jeg imidlertid aldeles bestemt, at det ikke vil medføre større Udgift for Statskassen, om vi beholde Generaler, men i saa Tilfælde gives der Manden det rette Navn, i saa Tilfælde giver man hans Stilling det Navn, som tilkommer den efter de almindelige Begreber om, hvorledes den bør benævnes, og efter hvad vi have været vant til. Sætte vi en Officeer til at være Commanderende f. Ex. i Sylland eller Thyen, kalder man ham General, og det er Tilfældet overalt i alle Lande; vi have altid her kaldt en Officeer, hvem en saadan Commando har været givet, saaledes, og vi have ogsaa kaldt Bataillonscommandeurer, Chefen for Artilleriet osv. Generaler. Det kan derfor ikke være Andet end Lyst til at afskaffe denne Benævnelse, som her fremtræder, men jeg troer ikke, der kan ligge Thinget nogen videre Magt derpaa; nogen reel Betydning har det som sagt aldeles ikke. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Forfremmelse, har den ærede Krigsminister sagt, at han vilde ikke modsætte sig det Forslag, der er opført i Tidenden under Nr. 6. Jeg maa imidlertid tillade mig herved at bemærke, at Udvalgets store Fleertal har været fuldstændig enigt i, at dette Forslag ikke fortjente at vedtages, og jeg skal sige de Herrer hvorfor. Vi anerkjende villigt, at en Mand, der efter forudgaaet behørig Prøve er bleven Premierlieutenant, naar han ikke har forset sig eller senere viser sig fuldkommen ubelig,